

**Programma Qvo Rector Universitatis Rostochiensis Wilh. David Habermann Med  
D. Ejusdemqve Profess. Public. & Poliater. Ad Solemnes Exeqvias Qvas Conjugi  
... Catharinæ Oelgard von Lehsten Matronarum summo ... Philipp. Cuno à  
Bassevitz ... Ducis Mecklenburgici Regentis Consilarius Provincialis ... Omnium  
Ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. sub sigillo Rectoratus d. 21. Martii.  
Anno 1709.]**

Rostochii: Wepplingius, [1709]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766689603>

Druck Freier  Zugang



Habermann, W. D.  
in  
**C. O. v. Lehsten.**  
Rostock, 1709.















PROGRAMMA

<sup>Qvo</sup>  
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

WILH. DAVID HABERMANN

Med. D. Ejusdemque Profefs. Public. & Poliater.

AD SOLEMNES EXEQVIAS

<sup>Qvas</sup>  
CONJUGIDESIDERATISSIMÆ  
GENEROSISSIMÆ DOMINÆ  
DNÆ

CATHARINÆ

Delgard von Lehsten

Matronarum summo & aeterno Decori

*VIR ILLUSTRIS AC GENEROSISSIMUS*

DN. PHILIPP. CUNO

à BUSEBIZZ

Comiti Ducis Mecklenburgici Regentis Consiliarius

Provincialis Meritissimus,

Hereditarius in Dalitz &c. &c.

MOESTISSIMUS MARITUS

Studiosè parat frequentandas

OMNIUM ORDINUM CIVES ACADEMICOS

*ea qua decet humanitate & per amanter invitat.*

Rostochu, Typis Job. Wepppling, SEREN. PRINC. & Acad. Typogr.







Illud : *Dissolvi cupio*, qui cum D. Paulo ingeminat, se constrictum, ligatum, irretitum fatetur. Quænam vero hæc vincula? Quid hominem ita captivum tenet? Corpus esse respondent Philosophorum inter gentiles optimi, & qui illos non satis provide è Christianis leqvuntur. Carcerem illud esse putant, in quo animus hominis inclusus vinculusque teneatur, donec per mortem liberatus atq; solutus exeat. Et quid mirum, ethnicos nil præter rationem luminis habentes ita ratiocinatos esse, nec ad summam veritatis cognitionem pervenisse? Multum certe sapientiæ sunt lucrati, cum lex Divina cordibus ipsorum inscripta illos incitavit ad desiderium melioris vitæ, quæ à voluptatum stimulis, quos à solo corpore proficisci putabant, foret libera. Hinc futuram, quam quærebant, felicitatem, in eo consistere sibi persuasi erant, quod anima tum sine corporis mole Divinam actura esset vitam. Nec ulterius progredi poterant, ut novissent quoque, corpora aliquando pura & sancta resuscitatum iri; hoc enim ratio ex suis principiis immota certitudine evincere nequit. Id tamen mirari subit, quando videmus, viros Scripturæ lumine illustratos in eundem erroris scopulum incidere, ac si meliora edoceri non possent, aut egenis gentilium, qui majoribus sapientiæ divitiis erant destituti, ratiociniis major esset habenda fides. Videtisne, o homines, de corporis mole conqverentes, vos in ipsum Creatorem vestrum esse injurios? Junxitne hic sapientissimus Plastes corpus vestrum cum anima, ut duplex benevolentia pariter ac sapientiæ specimen ei acceptum ferretis? Nam anima vestra Spiritus refert, corpus autem cæteras creaturas omnes corpore gaudentes. Quomodo igitur tam arcte copulati amici à se invicem ut divellantur, tam anxie anhelare possunt?



possunt? Imo in ipso mortis agone evidens est, quam invite  
 anima nostra à corpore, socio suo tam fideli & constanti, sepa-  
 retur, nec dubium esse potest, quin ita per vim divulsa ad re-  
 stitutionem potius unionemq; avide aspiret, ut sine conjunctio-  
 ne illa perfecto in cœlis gaudio frui non possit. Unde igitur  
 cupido illa in Christianis, quando dissolvi cupiunt, originem tra-  
 hit? Aliud quicquam, dulcissimam corporis cum animâ u-  
 nionem turbans, accesserit necesse est, ut mortem subire ma-  
 lint, quam vitam hanc amplius vivere. Quidnam vero hoc?  
 Proh dolor! peccatum est, venenum illud pestiferum, à DEO  
 omniq; vita divellens, & in æternam mortem præcipitans;  
 Hinc illi voluptatum stimuli! Hinc illæ lachrymæ! Hoc latuit  
 gentiles, quod ex sola revelatione constat. Malum quidem sen-  
 timus omnes, sed originem nescimus. Hinc illud: *dissolvi cupio!*  
 O me miserum! quis me liberabit à corpore hujus mortis!  
 Audin' Apostolum non ab ipso corpore, sed hujus mortis, quam  
 peccatum sibi aliisq; inferre qveritur, corpore liberari deside-  
 rat, ut anima malo hoc per dissolutionem istam sublato cum  
 corpore, sine peccato iterum unita vivere queat. O beatos! O  
 felices! qui voti hujus jam compotes facti lætam mox restitu-  
 tionem corporis sui, æterna gloria induti, expectant. Quidnã  
 ergo & nos beatam prædicemus Matronam omni & generis &  
 animi nobilitate etiam post mortem fulgentem DN. CATHA-  
 RINAM OELGARD von Lehesten / cum votum hoc  
 dissolvi cupio! toties totiesq; à peccatorum mole expressum,  
 à vitæ necisq; Domino clementer concessum deprehendimus.  
 Nobis jam incumbit, ut fulgidissimæ vitæ & tam beatæ mortis  
 sempiternam figamus memoriam, omnibusq; exemplum ex-  
 optatæ dissolutionis, quod sequantur, relinquamus. Primam  
 hujus vitæ lucem aspexit Matrona Generosissima, jam B.  
 DN. CATHARINA OELGARD von Lehesten / in Du-  
 cali prædio Satau d. 20. Jul. 1643. Patre Viro quondam Gene-  
 rosissimo

A. 2. 1643. Jul. 20. d. 20. Jul. 1643. Patre Viro quondam Gene-  
rosissimo



rosissimo ac illustri Domino HANS FRIDERICH von  
Lehsten / Consiliario Provinciali Eminentissimo, Hæredita-  
rio in Wardau / Dölsch / Boddin / Schönau / & Wesselstorff /  
Summo olim Literarum Mœcenate & Aulpice, Matre autem,  
omnium, quæ Matronam decorant, virtutum genere conspicua,  
Generosissima & a pietate laudatissima Domina Ilse von  
Derßen / è Nobilissima Domo Roggau / gaudens felicissime.  
Lineæ Paternæ.

Avus extitit Generosissimus Dominus FRIEDERICH  
von Lehsten / Hæreditarius in Wardau & Kobrau / atque  
Hypothecarius in Satau.

Avia Generosissima quondam Domina, CATHARINA  
von Leishauen / è nobili stirpe de Lunau prognata.

Proavus primus, Generosissimus Dn JOACHIM von Leh-  
stē / POTENTISSIMO DAN. & NORW. REGI à Cubiculis  
& dein Rege hoc Clementissimo orbatus Viduæ superstitis Do-  
minæ Dnæ SOPHIÆ Aulae Director, ac Regius Præfatus  
Friedrichsburgi, in Wardau Kobrau & Schweeg Hæredita-  
rius.

Prima Proavia, Generosissima Dna URSULA Biereg-  
gen / sedis Weitendorff & Benitz.

Secundus Proavus, Generosissimus Dominus HANS  
Leishau in Lunau / Boddin & Dölsch Hæreditarius.

Proavia secunda, Generosissima Domina ANNA von  
Winterfeld / è domo Sandau & Riesenitz.

Primus Abavus, Generosissimus Dominus CHRISTOPH  
von Lehsten / Hæreditarius in Wardau & Kobrau.

Abavia prima, Generosissima Domina CATHARINA  
von Plessen / sedis Baritzn.

Secundus Abavus Generosissimus Dominus OITO  
Biereggen / in Benitz & Weitendorff Hæreditarius.

Abavia secunda, Generosissima Domina ANNA Bi-  
bauen / domus Berendshagen. Abavus



Abavus tertius, Generosissimus Dominus JOACHIM  
Levitau / in Lunau Hæreditarius.

Tertia Abavia, Generosissima ANNA Schmeckers/  
de sede Wüstentelbe.

Quartus Abavus, Generosissimus Dominus DIETERICH  
Winterfeld / Hæreditarius in Sandau & Risentz.

Abavia quarta, Generosissima Domina BARBARA Ho-  
ben / de domo Wastau.

Atavus, Generosissimus Dominus VICTOR von Leh-  
sen / in Bardau / Kobrau & Gottshn Hæreditarius.

Atavia, Generosissima Domina ELISABETH Rosen/  
de domo Teschau & Sammitzn:

Huc pertinent quoque celebratissimi Majores.

Schöffii, è Domo Döndendorff / (morte jam extirpati)

Heydebeekii, de Domo Klenpenau & Zuchen.

Balgii, e Domo Wandrau (iridem jam extirpati)

Buchwaltii, de Domo Neverstorff.

Belavii, e Domo Klincken.

Mahnii, de Domo Basedau.

Möllendorffii, e Domo Dargelünz.

Strahlendorffii, de Domo Goldebeen. &c.

Lineæ Maternæ

Avus, Vir quondam Generosissimus Dominus JASPER  
von Derzen / in Roggau Hæreditarius.

Avia, Generosissima quondam Domina EVA von Pen-  
gen / è domo Redewien & Warltz.

Proavus primus, Generosissimus Dominus JÜRGEN  
von Derzen / DUCIS MECKLENBURGICI Præfectus in  
Neuenkloster / Hæreditarius in Roggau & Sorau.

Proavia prima Generosissima Domina ANNA von der  
Wischen / domus Ehleredorff in Holfatia.

Secundus Proavus, Generosissimus Dominus HART.



WIG von Benzen/ in Redewien & Warlich Hæreditarius,  
Proavia secunda, Generosissima Domina JLSCHE  
Daldorffen / de domo Wotersen in Saxonia.

Abavus primus, Generosissimus JASPER von Derzen/  
Hæreditarius in Roggau/ Sorau & Berdeschagen.

Prima Abavia, Generosissima Domina MARGARETHA  
Pogwitschen/ domus Jarve in Holsatia.

Secundus Abavus Generosissimus Dominus CLAUS von  
der Wische/ in Ehlersdorff & Banelendorff Hæreditarius.

Abavia secunda, Generosissima ABEL Rathlaun / è do-  
mo Lindau in Holsatia.

Tertius Abavus, Generosissimus Dominus VOLLRAHT  
von Benzen/ in Redewien & Warlich Hæreditarius.

Abavia tertia, Generosissima Domina MARGARETHA  
Bilauen/ domus Wedendorff & Holsdorff.

Quartus Abavus, Generosissimus Dominus VALENTIN  
Daldorff/ in Wotersen Hæreditarius.

Abavia quarta, Generosissima Domina OELGARD Ran-  
hauen/ e domo Putlose/ in Holsatia.

Atavus, Generosissimus Dominus SIVERT von Derzen/  
Hæreditarius in Roggau & Sorau.

Atavia, Generosissima Domina von Benzen/ de domo  
Redewien.

Majores numerat.

Ranhauen/ domus Putlose.

Ranhauen/ e domo Paucker.

Brockdorffen/ de domo Lunsahn.

Buchwalten/ è domo Neversdorff.

Berckentihnen/ domus Zecher.

Ahlfelden / de domo Lehmkuhlen.

Von der Wischen / domus Blasau.

Seestäden / è domo Perddel. &c.

Hæc



Hæc est illustris, antiqvæ, omniqve nobilitate coru-  
scantis familiæ gentisque series, qvæ Generosissimam qvon-  
dam, nunc B. Dominâ CATHARINAM OELGARD von  
Sehsten ex nobili sanguine suo nobis prognatâ dedit, sibiqve  
per omnia virtutum genera similem concreavit animum.  
Qvam vero nobilitatem Christus sanguine suo etiam futuro  
seculo talem reddidit, cum per Baptismum hunc illustrem sur-  
culum sibi met ipsi inseruit, insertumqve omni Spiritus sui  
abundantiâ largiter fœcundavit. Hoc quoqve ut custodirent,  
auctumqve novis incrementis redderent, nulla unqvam, qvæ  
curando ornandoqve tanto pignori conveniunt, neglexe-  
runt media Generosissimi qvondam Parentes; qui in id omni  
conatu & studio incubuerunt, ut exoptatissimam hanc suam  
filiam omni pietatis virtutumqve, qvæ virgini ex nobili san-  
guine cretæ conveniunt, decore exornarent. Quod & tam  
prosperè cessit, ut vivum hoc virtutis exemplar, vix vigesim-  
um ætatis annum attingens, Generosissimus qvondam vir,  
Dominus AUGUSTUS JULIUS von der Kettenburg A. 1668.  
d. 20. Octob. tori felicem sociam sibi adjungeret, & ex eo  
similia virtutis exempla, 5. Filios unamqve Filiam DEO be-  
nedicente procrearet. Horum primogenitus, Generosissimus  
Dominus CHRISTOFF von der Kettenburg in Wüstenfel-  
de Hæreditarius & Capitaneus dexterrimus, uxorem duxit  
Generosissimam feminam von Barsen è domo Rambuau, &  
cum ea B. matri suæ desideratissimæ 4. genuit nepotes lectis-  
simos. Filius secundus, Generosissimus Dominus HANS  
FRIEDERICH von der Kettenburg, Serenissimo Holsatiæ  
Duci à consiliis intimis, ex unica Ducalis Holsaticæ aula sum-  
mi Præfecti relicta Generosissima filia von Rambuau / tria  
dulcissima tori pignora accepit. Tertius filius, Generosissi-  
mus qvondam Dominus Curt Jürgen von der Kettenburg/  
Archi-Capitaneus olim copiarum summi in Germania Impera-  
toris



toris sub auspiciis Seren. D. Stahrenbergii, eximia multa in  
omni conflictu fortitudinis signa etiam in Italia exhibuit & glo-  
riosa morte ad urbem Turinum liberandam occupatus ibi ob-  
signavit. Filius quartus, Generosissimus Dominus HELMUTH  
WILHELM von der Kettenburg / Capitaneus per quã strenuus,  
Cæsarei Duce Seren. Marchione Badensi exercitus in Italia,  
conjugem exoptatissimam sibi associavit Generosam feminam  
SOPHIAM von Saurzapffen / Quintus filius, Generosus  
olim Dominus FRANZ HINRICH von der Kettenburg/  
signorum militarium summi Batavorum Regiminis quondam  
Præfectus in Brabantia, morbo quodam nimio calore æstuante  
ibidem peremptus ex militari campo ad æternæ pacis locum  
beate transit. Ita quoque unica Generosa filia Jlsche von der  
Kettenburg / Conventualis quondam in Cœnobio omni nobi-  
litate conspicua Dobbertinensi aliquot abhinc annis in æternam  
tranquillitatem, cui se totam dicaverat. est translata.

Postquam vero supra laudatus Maritus ab eo, qui conju-  
gia & contrahit & solvit, morte fuit abreptus A. 1676, d. 9. Sept.  
Divina benevolentia locum hunc multa tristitia & dolore va-  
cuatum, mox pro omni voto & necessitate iterum explevit, id  
quod gravissima rei Oeconomicae in agris cura, nec minus sol-  
licita, quæ requirebatur, filiorum adhuc puerorum educatio  
efflagitare videbantur, ne onus hoc ingravescens unicum,  
quod reliquum erat, fulcrum quoque supprimeret. Nam  
consentiente & svadente universa generosa familia Vir Illu-  
stris, atque Generosus, Dominus PHILIPP GUNO von Basse-  
vith / Sereniss. DUCIS REGENTIS MECKLENB. DOMINI  
nostri Clementissimi Consiliarius Provincialis Gravissimus,  
Hæreditarius in Dalvith / conjugium felicissimum, aliquandiu  
turbatum, Anno 1680. d. 30. Jan. felici auspicio iniiit, inq̃ eo  
4. Filios & 3. Filias sibi haud sine magna animi delectatione  
genitos vidit. Primus filiorum, Generosissimus Dominus HEN-  
NING



NING FRIEDERICH von Bassewitz / Serenissimi Ducis  
 Mecklenburgici Regentis, Domini nostri Clementissimi sum-  
 mus Pincerna & Hæreditarius in Beelbern/ conjugali vin-  
 culo secum univit Generosam feminam MARIAM  
 ANNAM CLAUSENHEIM | quæ quatuor liberorum  
 felicissima jam extitit Mater. Secundus filius, Generosus  
 quondam CARL CHRISTIAN von Bassewitz / Poten-  
 tissimo Daniæ & Norwegiæ Regi CHRISTIANO V. p. m.  
 à famulatio equestri paucos ante annos juvenis adhuc summæ  
 spei efflorvit. Tertius Generosus Dominus JOACHIM  
 OTTO von Bassewitz / Serenissimæ Ducissæ Saxo-Neobur-  
 gicæ existit Cubicularius. Filius quartus CUNO  
 HINRICH von Bassewitz / infans 6. Mensium vitam, mo-  
 do acceptam, iterum exspiravit. Filiarum prima, Ge-  
 nerosa Domina OELGARD ELEONORA von Bassewitz/ten/  
 Conventualis est in nobili cœnobio Ribbenicensi. Secunda  
 filia Generosa Domina ANNA SOPHIA von Bassewitz/ten/  
 superiori anno conjux dulcissima facta est Viri Generosi, Do-  
 mini CHRISTOFF FRIEDERICH von Lühauen/ Capi-  
 tanei Dexterrimi & Hæreditarii in Lütten Buhinn. Tertia  
 Generosa filia MAGDALENA SYBILLA von Bassewitz/ten/  
 virgo adhuc in Generosi Parentis ædibus degit, ejusq; fami-  
 liari custodiendæ rei prudentissime præest. Atq; sic Beata  
 nostra, Generosa quondam Matrōna von Lehsten/ 13. libero-  
 rum Mater & 11. nepotum extitit Avia.

Jam quod vitam Beatæ Matrōnæ omnibus virtutibus ful-  
 gidissimæ concernit, multa quidem in perpetuam laudem per-  
 fectumque aliis exemplar in medium proferri & commemo-  
 rari possent. Sed ut breviter complectamur omnia, ita se erga  
 Deum, proximum atque semetipsam gessit, ut nihil tere nisi

B

quod



quod communis humani generis labes impedit, desiderari  
posset. DEUM, cui se totam in sanctissimo lavacro conse-  
cratam noverat, tam sancta atque constanti pietate colere  
studuit, ut quavis occasione, etiam in afflictionum acerbitate  
sæpe gravissima ejus eximia dederit specimina. Quid enim  
assidua verbi Divini meditatio, nunquam intermissa cultus pu-  
blici frequentatio, cupida & sedula scriptorum Sanctorum evo-  
lutio, Sacramentorum frequens usurpatio, fidelis & diligens  
oratio & alia, quæ huc pertinere sciebat, spiritualia exercitia  
sedulo instituta, quid hæc omnia aliud quam cor pium, fidele  
ac sincerum confirmare & ad beatam dissolutionem aliquando  
futuram præparare poterant? Quantum etiam sapientiæ  
spiritualis hinc sit lucrata, omnibus probarunt insignes, qui-  
bus affictos erigere callebat, consolationes, imprimis au-  
tem hoc satis demonstrant Meditationes illæ, quas oratione &  
prosa & ligata compositas reliquit, utpote quæ haud sine ma-  
gna quavis admiratione legere potest. Sic nulla prorsus tam  
privata quam publica pietatis exercitia neglexit, sed in omni-  
bus se assiduam, diligentem ac sedulam præstitit. Docebatur  
enim ex Literis sacris, hæc vera & æternum duratura esse orna-  
menta, quibus nobiles scæminæ se exornare possent & debe-  
rent, ut Deo pariter ac hominibus placerent. Quam sincere  
& sine omni hypocrifeos fuce animus hic in Deum fuerit,  
amor quo proximum suum quemlibet pro status vitæque ge-  
neris ratione fuit amplexus, evidenter comprobavit. No-  
verat enim, omnem pietatem, cultum amoremque DEI falsum  
imo nihil esse, cum amorem proximi non ex se progigneret.  
Quomodo enim DEUM, quem non videt quis amare posset,  
proximum vero, qui ante oculos, odio habere. Sicut autem  
Illustris & Generosus Maritus, arctissimo omnium vinculo  
junctus & copulatus fuit Beata, ei quoque primitias, hujus  
amoris,



amoris, quem proximo debemus, constanter præbuit, nec verbis aut ore solum sed ipso opere & industria, quam res Oeconomicae & imprimis sollicita liberorum educatio postulabant. Illas tanta prudentia, vigilantia & indefessa opera administravit, ordinavit, composuit, ut nihil ulla incuria aut imprudentia periisse videretur; Hoc vero, quorum præcipuam curam à DEO sibi demandatam existimavit, non tantum vivo virtutum exemplo ad bonam & felicem sequelam instigavit, sed etiam instruxit & erudiri curavit omnibus iis, quæ ad excolendum ingenium, informandum animum, implantandam veram pietatem, corpus reddendum habile atque aptum cuivis bono operi unquam requiri poterant. Proximum enim post conjugem amoris gradum sibi optimo jure liberi vendicant, quos ut verum DEO cultum præstare & humano generi aliquando inservire doceant Parentes, summus & præcipuus conjugii finis ab illis exigit. Utrumque hoc & rei familiaris & liberorum educationis officium tam strenue suscepit, ut dulcissimi Mariti sui, quem communis patriæ salus ad negotia muneris sui publica haud sine multa molestia expedienda sæpius avocavit, partes simul subiret tantoque oneri omnino par esset. Qualem igitur animum erga naturales suos liberos constanter fovit, talem quoque justo tamen discrimine, semper gessit erga quoslibet suos subditos atque domesticos, qui pariter curam aliquam paternam à Dominis suis expectare habent. Hanc providentiam & tutelam quoque iis exacte extolvit, optime sciens, se quoque Dominum in cælis habere, & ejus custodia ac conservatione se suaque omnia gubernari & protegi. Quidni ergo suos iterum communi hocce amore amplecteretur, quo DEUM se omnes-

Bz  
que



quæ homines fovere experta esset. Vos autem, Generosi Cognati, Affines & Propinqui, quanta charitate & commodis vestris inserviendi promptitudine prosecuta sit, ipsi adhuc vivi existitis testes, idque in votis habere videmini, ut diutius hac exoptatissima familiaritate frui concessum fuisset. Et quid multis? neminem unquam studio & opera debito suo officio atque auxilio privavit, pauperum inopiæ & egestati pro viribus suas liberales præbuit manus, in periculis aliisque afflictionibus laborantem sublevare gavisa est, nec ulli unquam rogatum auxilium pertinaciter denegavit. Tam insignes tamque eximios amoris fructus sincera pectoris fides peperit & tanquam splendidum lumen omnibus lætissimam lucem communicavit. Non tamen fieri potuit, quin tantum per tot annos sustentatum onus vires paulatim corporis absumeret Beatamque variis morborum infirmitatumque generibus obnoxiam redderet. Quod etiam Illustris cum pensitaret Conjux, se in nostram conferre urbem decreverunt, quo animæ pariter & corporis majorem curam habere possent, nec tot molestiis & negotiis, ut in rure, distraherentur. Quod & ante annum & quod excurrit re ipsa præstiterunt, ut adeo per hoc temporis spatium Beata, quantum fieri potuit, & animam & corpus recreare & restituere studuerit. Non tamen prohibere valuit, ne valetudo magis subinde ingravescens Medici operam implorare cogeret, quam etiam strenue, ut solet, suppeditavit Vir Excellentissimus, Collega noster Honoratissimus D. SCHAPERUS, & quid de morbo ejusque vehementia constet, hisce aperire voluit.

Ad



Ad morbum Generosissima & omnibus sui sexus virtui-  
bus maxime conspicuae Domina de BASSEWITZ jam Beata  
quod attinet, imbecillis & delicata corporis ejus textura  
multis morborum tentabatur generibus, qua ut aetatis flo-  
rescentis Viribus facile, ita collecta cum annorum serie non  
semper consuetam olim felicitate superari poterant; sic quasi  
ex insigni pralio per laboriosam Victoriam delassata saepe  
redux agra, non ita subito pristinas colligere poterat Vires,  
& hinc inter omnes variosque hactenus morbos ipsi eam magis  
gravis scorbutus erat, hic n. agram lento, ut solet, gradu  
invadens, Vi clandestinam id efficiebat, ad quod in robustis  
aperto indiget Marte. Frequens hinc Status sani erat mu-  
tatio, ast post adhibita convenientia & exquisita remedia cum  
sanitate tandem redibat in gratiam agra, quamdiu domi-  
nanti posthac apertius scorbuto aut Vernale, aut autumnale, si  
non utrumque tributum quotannis sufficiebat. Verum enim  
vero, quamprimum ille succum & sanguinem depascens  
endemiis hostis altiores egerat radices, & huic in tam debili ac  
delicato corpore sic facile ad consummationem properanti junge-  
batur comes indivulsa TABES, frequens eaque plus ferina  
quam humida tussis, angusta insuper ac molesta respiratio,  
cum phlogosi non rara, saepe in aestum durabilem abeunte, &  
hinc porro febris Catarrhalis frequentes Paroxysmi in deli-  
cata agra nostram restitutionis spem eam magis imminuebant,  
quod magis inde depravatus enascebatur status. Undique  
sic afflicta, ubique viribus ferè destituta optima agra ad ma-  
jorem TABIS gradum precipitabatur, & febris hactenus ca-  
tarrhalis jam hectica induebat indolem, simulque spem resti-  
tutionis nec curam diligentissimam, nec indefesso artis medicae  
negotio reparabilis omnem auferebat, Quemadmodum prohi-  
quod jam diu metuebam, tandem eveniebat; Ubi Agra



*Patientissima; valdè emaciata, viribus corporis penè omnibus exuta post omnia obitum haud ita diu precedentia consuetudine expansi abdominis, pedumque tumidorum & diarrhoea tedia perpeffa, quibus consummata tabes finiri solet, die XXVI. Febr. circa horam vespertinam undecimam, chronico huic morbo & simul morti succumbebat, hac tamen singulari divina gratiâ, atque omninò non levi luctuosorum adstantium solatio; Optima nimirum Aëgra nostra constantibus & exquisitissimis animi & generosissimi & Pientissimi & Maximè Christiani dotibus in ultimum usque vite momentum pradita erat, & placidissimo vix ad momenti tantillum deliquio animam simul suam Creatori uti saepius ita brevi ante multis devotis precibus commendatam reddebat suo.*

Sed non soli corpori medicina ut pararetur operam dedit; animam quoque, cujus dissolutionem à peccaminoso corpore optaverat, ad instantem mortis agonem, confortare quæsit. Converso itaque ad Deum unicum animæ Medicum & cumeo per fidem reconciliata, S. Cœna usa est, administrante Max. Rev. Dno. M. ZEIDLERO, Pastore Petrino meritissimo, non multis abhinc diebus, præmissa serâ peccatorum confessione. Hisce per firmam animi fiduciam roborata, animum ab omnibus hujus seculi cogitationibus abstractum futuro jam gaudio plena dicavit donec voti sui composita horam hanc desideratissimam propius appropinquare sentiret, in qua mente ad DEUM directa precibusque simul cum aliis ardentè fufis placidè obdormivit d. XXVI. Febr. hujus anni hora II. nocturna & post complotos ætatis suæ LX. Annos VII. Menses VI. dies hanc vitam



vitam tantis encomiis laudibusque conspicuam gloriose finivit.

*At fallor! non finivit; Virtus enim mori nescit; Sed ad Vitam immortalem pervenit mortemque in CHRISTO superavit. Nuncque transcendit Verè Beatissima terrena cuncta, despicit curas mortalium, non timet amplius Fortuna lusus injuriasque; qua nostris cervicibus adhuc imminent. Audit concentum Angelorum Anima Ejus, laudesque Sanctorum, harmoniam caelorum; pascitur in domo DOMINI sine satietate; DEUM CREATOREM, CHRISTUM SALVATOREM & SANCTIFICATOREM suum à facie ad faciem intuetur: Corpus vero Ejusdem, quod domicilium tanta Virutis fuit, terra e qua conditum est restituetur, ibique brevi expectabit Vocem excitantis JESU CHRISTI: QUI cum tanquam CAPUT resurrexit, hoc suum membrum non relinquet in Cineribus? QUI cum Afflictorum sit Fidelium suorum PATER, & Paterno animo aspera & dura nobis injungat, etiam Illustri & Generosissimo Domino Marito, Generosissimis Filiis, Filiabus & Cognatis, omnibus ex tanto Vulnere mœstissimis, solatium dabit efficacissimum! Quod ut ex animo precamur, ita nostro quoque Christiana pietatis humanitatisque officio deesse non debemus*

*mus*



mus. Vos ergo O. O. CIVES ACADEMI-  
CI! eâ qua par est humanitate moneo & obtestor,  
ut deductionem Funeris presentia vestra cohonestea-  
tis. Postulat id charitas, exigit vita vestra memos-  
randa fragilitas, praesertim Merita Illustra Gene-  
rosissima Familia id requirunt. Faxit vero DEUS  
T. O. M. ut ad Imitationem tanti Exempli militie  
am bonam in hac mortalitate militemus, & in  
seculo futuro parem perennis Gloria  
Coronam adipiscamur.

P. P. sub sigillo Rectoratus d. 21. Martii.  
Anno 1709.  
Convenient in templo Petri  
hora i. pomeridianâ













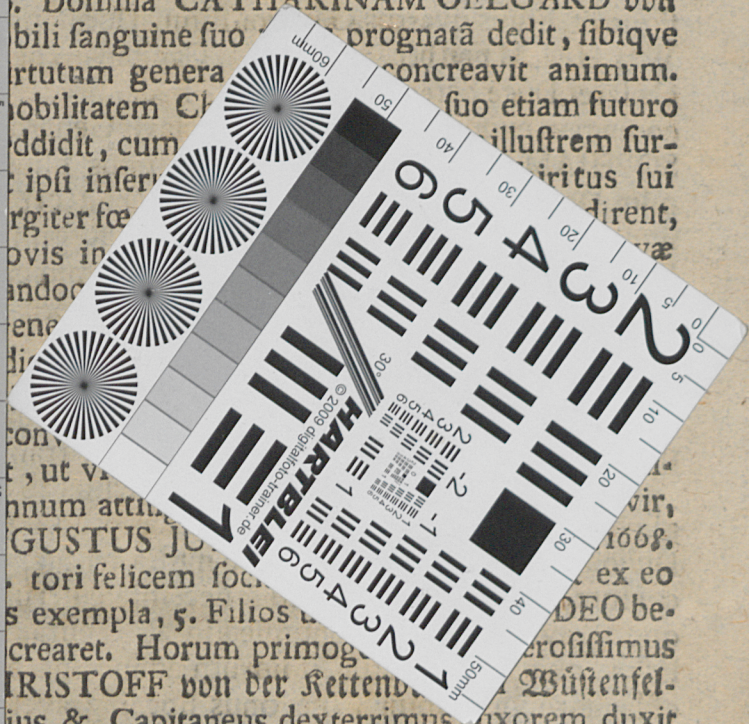








lustris, antiqvæ, omniqve nobilitate coru-  
æ gentisqve series, qvæ Generosissimam qvon-  
. Dominâ CATHARINAM OELGARD von  
bili sanguine suo prognatâ dedit, sibiqve  
irtutum genera concreavit animum.  
nobilitatem Cl suo etiam futuro  
ddidit, cum illustrem sur-  
t ipsi inferi spiritus sui  
rgiter fœ dirent,  
ovis in  
andoc  
ene  
di  
con  
, ut v  
nnum attr  
GUSTUS J  
tori felicem foc  
s exempla, 5. Filios  
crearet. Horum primog  
IRISTOFF von der Kettend  
ius & Capitaneus dexterrimus, axorem duxit  
am feminam von Barsen è domo Rambu, &  
tri suæ deffideratissimæ 4. genuit nepotes lectis-  
s secundus, Generosissimus Dominus HANS  
H von der Kettenburg, Serenissimo Holfatiæ  
is intimis, ex unica Ducalis Holfaticæ aulæ sum-  
melicta Generosissima filia von Rambu / tria  
ri pignora accepit. Tertius filius, Generosissi-  
a Dominus Curt Jürgen von der Kettenburg/  
neus olim copiarum summi in Germania Impera-  
toris



2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
W  
X  
Y

A  
B  
C  
D  
E  
F  
G  
H  
I  
J  
K  
L  
M  
N  
Focus  
O  
Balance  
Q  
R  
S  
T  
U